

Kniha Daniel — sto dvadsaťtri

Odhaľovanie prorockého významu Daniela 11,40

Jeff Pippenger

2024-03-08

Štyridsiaty verš jedenástej kapitoly Daniela je jedným z najhlbších veršov v Božom slove, tak ako aj štrnásty verš ôsmej kapitoly Daniela. Štyridsiaty verš je predstavený riekou Hiddekel a rieka Ulai predstavuje štrnásty verš ôsmej kapitoly Daniela.

Štyridsiaty verš sa začína slovami „a v čase konca“, čím výslovne určuje, že začiatkom tohto verša je rok 1798. Päťdesiatjeden slov tohto verša bolo odpečatených v roku 1989, keď sa rozpoznalo, že v tom čase označujú rozpad Sovietskeho zväzu. Týchto päťdesiatjeden slov vo verši predstavuje čas konca v roku 1798 a potom ďalší čas konca v roku 1989. Alfa a Omega položil na tento verš svoj podpis pre všetkých, ktorí sú ochotní vidieť a počuť. Čas konca pre hnutia prvého i tretieho anjela je predstavený v tomto jedinom verši.

Nasledujúci verš určuje, kedy pápežstvo, predstavené ako kráľ severu, dobýja Spojené štáty, predstavené ako slávna zem, pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone v Spojených štátoch. Preto, hoci slová štyridsiateho verša označujú čas konca v roku 1798 ako začiatok a čas konca v roku 1989 ako ukončenie, skutočnosťou je, že prorocké dejiny predstavené v štyridsiatom verši sa nekončia až do štyridsiateho prvého verša, keď kráľ severu dobýja slávnu zem. To znamená, že dejiny od rozpadu Sovietskeho zväzu v roku 1989 až po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon v štyridsiatom prvom verši predstavujú dejiny Spojených štátov od prezidenta Ronalda Reagana až po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon. Tieto dejiny zahŕňajú 11. september 2001 a ďalej až po hodinu veľkého zemetrasenia zo zjavenia, kapitoly jedenástej.

Keď bol tento verš spočiatku odpečatený, bol proti pravde vznesený argument, že „Pippengerovo tvrdenie, že verš predstavuje dejiny od roku 1798 až po nedeľný zákon, je absurdné tvrdenie, lebo verše v Biblii nikdy nepredstavujú také dlhé obdobia dejín.“ O koncepte, či existuje nejaká hranica časového obdobia, ktoré môže byť obsiahnuté v jednom verši, sme sa predtým nezamýšľali, no okamžite sme si spomenuli, že Zjavenie, trinásta kapitola, verš jedenásť, označuje tie isté dejiny, a to v jednom verši. Dejiny šelmy zo zeme sa začali v roku 1798 a hovorenie šelmy zo zeme ako draka sa naplní pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone.

„A keď pápežstvo, olúpené o svoju silu, bolo prinútené upustiť od prenasledovania, Ján uzrel novú mocnosť, ktorá povstávala, aby opakovala hlas draka a pokračovala v tom istom krutom a rúhavom diele. Táto mocnosť, posledná, ktorá má viesť vojnu proti cirkvi a zákonu Božiemu, bola symbolizovaná šelmou s rohmi podobnými baránčím.“ Signs of the Times, 1. novembra 1899.

Ak by niekto potreboval byť technicky presný, štyridsiaty verš pokrýva dejiny roku 1798 až po štyridsiaty prvý verš a v štyridsiatom prvom verši je označený nedeľný zákon; takže na rozdiel od jediného verša v trinástej kapitole Zjavenia je štyridsiaty verš v skutočnosti o niečo kratší, pretože

nedeľný zákon je v nasledujúcom verši, zatiaľ čo v trinástej kapitole Zjavenia je obdobie od roku 1798 po nedeľný zákon obsiahnuté v jednom verši. Sestra Whiteová nás informuje, že tá „tá istá prorocká línia“, ktorá je v knihe Daniel, je prevzatá v knihe Zjavenie, a Zjavenie 13,11 ľahko siahla priamo ponad štyridsiaty verš, ak sa rozhodnete uplatniť zásadu riadok na riadok.

Keď skutočne uplatníte zásadu „riadok za riadkom“, zistíte, že zobrazenie zemskej šelmy zo zjavenia trinástej kapitoly vo verši štyridsať (Spojené štáty), ktorá je vo verši štyridsať predstavená „vozmi, loďami a jazdcami“, sa mení z baránkovi podobnej šelmy s dvoma rohmi v roku 1798 na šelmu hovoriacu ako drak pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, a tiež že šelma podobná baránkovi má dva rohy.

Štyridsiaty verš takisto predstavuje symbolických sedemdesiat rokov, počas ktorých je neviestka Týru zabudnutá, lebo týchto sedemdesiat symbolických rokov je ako dni jedného kráľa a kráľ je kráľovstvo. Na základe štyridsiateho verša a línie trinástej kapitoly Zjavenia je kráľovstvom biblického proroctva, ktoré vládne počas sedemdesiatich symbolických rokov Izaiášovej dvadsiatej tretej kapitoly, zemska šelma, ktorá má dva rohy sily. Zemska šelma sa začína dvoma rohmi sily, predstavujúcimi republikanizmus a protestantizmus, ale ako sa dejiny štyridsiateho verša približujú k svojmu naplneniu v štyridsiatom prvom verši, jej dve prorocké sily sú potom označené ako „lode“ (hospodárska moc) a „vozy a jzdci“ (vojenská moc).

Počas sedemdesiatich symbolických rokov dvadsiatej tretej kapitoly Izaiáša je týrska neviestka, ktorá je vo verši štyridsať kráľom severu, zabudnutá. Potom však na konci sedemdesiatich symbolických rokov bude opäť smilniť s kráľmi zeme, ako sa to stalo v dejinách vedúcich ku kolapsu Sovietskeho zväzu, keď všetci historici potvrdzujú, že prezident Reagan zabezpečil tajné spojenectvo s antikristom biblického proroctva s cieľom zvrhnúť Sovietsky zväz. V období, ktoré viedlo k roku 1989, Reagan už začal tajný nedovolený vzťah s mužom hriechu, a tak Nabuchodonozorovi hudobníci začali nacvičovať melódiu, ktorú zabudnutá neviestka začínala spievať. Bezprecedentná celosvetová služba Jána Pavla II. bola práve v týchto dejinách začiatkom „spevu a tanca“, ktoré spôsobili, že „celý svet“ sa „divil šelme“.

Štyridsiaty verš takisto predstavuje dejiny laodicejského adventizmu, ktorý sa začal roku 1798 ako Sardis; potom tí v Sardis prijali svetlo, ktoré bolo odpečatené, a následne zo Sardis vyšlo filadelfské hnutie. Keď filadelfské hnutie odmietlo svetlo z roku 1856, prešlo potom roku 1863 z hnutia do laodicejskej cirkvi. Táto cirkev je preto určená na to, aby bola vo verši štyridsať jeden vyvrhnutá z úst Pána, čo je čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon. Štyridsiaty verš nepredstavuje iba dejiny Spojených štátov, ale aj dejiny laodicejského adventizmu.

Laodicejský adventizmus dostal ako svoj oporný bod a silu božské svetlo Božieho slova a vláda Spojených štátov dostala ako svoj oporný bod a silu božské svetlo Ústavy Spojených štátov. Obe sa prorocky začali ako rohy v roku 1798 a na konci sedemdesiatich symbolických rokov sa odpadlický republikánsky roh a odpadlický protestantský roh spoja do jedného rohu a budú hovoriť ako drak.

Dva rohy vo verši štyridsať predstavujú vládu a vyvolenú cirkev; znázorňujú dve línie proroctva, ktoré prebiehajú súbežne, lebo sú predstavené ako dva rohy na jedinej šelme. Kamkoľvek šelma

ide, idú aj oba rohy, a dejú sa tak v tých istých prorockých dejinách. Roh protestantizmu má dvojité prorockú povahu, znázornenú Laodiceou a Filadelfiou. Roh republikánstva má takisto dvojité prorockú povahu, znázornenú Republikánskou a Demokratickou politickou stranou. Druhá z dvojitej povahy každého rohu vystupuje napokon a vystupuje vyššie podľa ôsmej kapitoly Daniela.

Potom som pozdvihol svoje oči a videl som, a hľa, pred riekou stál baran, ktorý mal dva rohy; a oba rohy boli vysoké, ale jeden bol vyšší než druhý, a ten vyšší vyrástol naposledy. Daniel 8:3.

Dvojitá charakteristika každého rohu je ilustrovaná v Kristovej línii saducejmi a farizejmi, čo sa v republikánskom rohu rovná liberalizmu (otroctvo podporujúcemu, demokracii, woke-izmu a globalizmu) a konzervativizmu (otroctvu odporujúcemu, ústavnej republike, tradicionalistom, MAGA). Dvojitá charakteristika protestantského rohu sa rovná Filadelfii a Laodicei. Medzi rozdelením dvoch rohov na dvojitý symbol nejestvuje dokonalá paralela, lebo ani progresívny liberalizmus, ani konzervatívny MAGA-izmus sa neukázu na správnej strane otázky nedeľného zákona, keďže farizeji a saduceji sa pri kríži spojili; no pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, ktorý bol predobrazne znázornený krížom, je Laodicea vyplúť z úst Pánových a filadelfský roh je potom pozdvižený ako zástava. Dvojitá povaha oboch rohov je však predsa len znázornená teologickým sporom medzi farizejmi a saducejmi a posol pohanom (Pavol) bol v Kristovej histórii predtým farizejom z farizejov.

Metodológia neskorého dažďa, súc prikázanie na prikázanie, prináša pri svojom uplatnení veľké svetlo vo verši štyridsať. Zjavenie, kapitoly dva až osemnásť, je celé v súlade s veršom štyridsať. Svedectvo 23. kapitoly Izaiáša o smilnici z Týru je s týmto veršom taktiež v súlade. Pravdaže, jestvuje niekoľko ďalších pasáží, ktoré treba položiť ponad verš štyridsať, no azda najvýznamnejším uplatnením zásady „prikázanie na prikázanie“ na verš štyridsať je verš štyridsať sám.

Vo verši štyridsať sú predstavené tak čas konca v roku 1798, ako aj čas konca v roku 1989. To vedie študenta proroctiev k tomu, aby položil čas konca v roku 1798 navrch času konca v roku 1989. Keď sa tak urobí, dejiny verša štyridsať vytvárajú dve línie, z ktorých každá sa začína v roku 1798 a pokračuje až po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon verša štyridsaťjeden. Línia, ktorá sa začína v roku 1798, označuje vnútorné poslanstvo Božieho ľudu posledných dní a línia, ktorá sa začína v roku 1989, označuje vonkajšie poslanstvo Božieho ľudu posledných dní počas tých istých dejín. Verš štyridsať preto v sebe obsahuje symboliku predstavovanú tým istým vnútorným a vonkajším prorockým vzťahom siedmich cirkví a siedmich pečatí v knihe Zjavenie. A tento prorocký jav je predstavený v jednom verši, zloženom z päťdesiatichjeden slov!

Milleriti rozpoznali vnútorné-vonkajšie poslanstvo siedmich cirkví a siedmich pečatí, ale takisto rozpoznali, že aj sedem trúb predstavovalo tretiu líniu pravdy, ktorá bola prvkom dejín znázornených siedmimi cirkvami a siedmimi pečatami. Trúby boli, ako uvádza Miller, „zvláštne súdy“, ktoré boli privedené na Rím. Milleriti chápali, že Božie súdy predstavené siedmimi trúbami boli spojené s dejinami siedmich cirkví a s paralelnými dejinami siedmich pečatí.

Štyridsiaty verš zahŕňa dejiny 11. septembra 2001 a vo štyridsiatom verši je preto zosúladená aj prorocká línia siedmich trúb. Prvý anjel prišiel v roku 1798, aby oznámil otvorenie súdu v roku 1844. Tento súd sa člení na vyšetrojúci a výkonný súd. Dejiny štyridsiateho verša sú dejinami vyšetrojúceho súdu a dejiny od štyridsiateho prvého verša ďalej, až kým Michael nepovstane a nebude vyliatych sedem posledných rán, sú dejinami výkonného súdu.

Výkonný súd sa začína, keď Spojené štáty hovoria ako drak.

„Jahňacie rohy a dračí hlas tohto symbolu poukazujú na nápadný rozpor medzi vyznaniami a praxou národa, ktorý je tu takto predstavený. „Hovorenie“ národa je konaním jeho zákonodarných a súdnych orgánov. Takýmto konaním poprie tie liberálne a mierumilovné zásady, ktoré predložil ako základ svojej politiky. Predpoved', že bude hovoriť „ako drak“ a vykonávať „všetku moc prvej šelmy“, jasne predpovedá rozvinutie ducha neznášanlivosti a prenasledovania, ktorý sa prejavil u národov predstavovaných drakom a šelmou podobnou leopardovi. A výrok, že šelma s dvoma rohmi „spôsobuje, aby sa zem i tí, čo na nej bývajú, klaňali prvej šelme“, naznačuje, že moc tejto krajiny sa má uplatniť pri vynucovaní nejakého zachovávanía, ktoré bude aktom pocty pápežstvu.“ The Great Controversy, 443.

Keď Spojené štáty „hovoria“ a presadzujú čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon, „druhý hlas“ z osemnástej kapitoly Zjavenia „hovori“ tým, že vyzýva mužov a ženy, aby vyšli z Babylonu.

A počul som iný hlas z neba, ktorý hovoril: Vyjdite z nej, ľud môj, aby ste nemali účasť na jej hriechoch a aby ste neprijali z jej rán. Lebo jej hriechy dosiahli až po nebo a Boh sa rozpomáľal na jej nepravosti. Odplat'te jej tak, ako ona odplatila vám, a zdvojnásobte jej dvojnásobne podľa jej skutkov; v kalichu, ktorý naplnila, naplňte jej dvojnásobne. Zjavenie 18:4–6.

Vo verši štyridsaťjeden, keď Spojené štáty prehovoria, sú tí, ktorí sa ešte stále nachádzajú v trojitom prostredí moderného Babylona, vyvolaní von, keď prehovorí „druhý hlas“ osemnástej kapitoly Zjavenia. Tí, ktorí sú vtedy vyvolaní von, sú vo verši štyridsaťjeden predstavení ako „Edom, Moáb a poprední zo synov Ammonových“. Vo verši tí, ktorých predstavuje trojitý symbol moderného Babylona, uniknú z ruky severného kráľa (pápežstva). Hebrejské slovo „uniknú“ znamená uniknúť vďaka klzkosti a jeho vlastný význam je, že únik sa uskutočňuje z niečoho, čo tých, ktorí unikajú, predtým držalo v zajatí.

Vojde aj do slávnej krajiny a mnohé [krajiny] budú porazené; ale títo uniknú z jeho ruky: Edóm, Moáb a poprední zo synov Amónových. Vystiera tiež svoju ruku na krajiny a egyptská krajina neunikne. Daniel 11:41, 42.

Vo verši štyridsaťdva pápežstvo (kráľ severu) prekonáva svoju tretiu geografickú prekážku, keď získa Egypt, ktorý je symbolom Organizácie Spojených národov, ako je to predobrazené Herodesovými narodeninami, keď podľaľhne klamnému tancu Salome (Spojené štáty), dcéry Herodiady (pápežstva). Tým sa určuje okamih, keď Organizácia Spojených národov („desať kráľov“ zo Zjavenia sedemnást') súhlasí, že odovzdá svoje kráľovstvo šelme na jednu hodinu. Táto jedna hodina je hodinou „veľkého zemetrasenia“ zo Zjavenia jedenásť a „hodinou“, keď je súdená smilnica Babylon. Vo verši štyridsaťdva Egypt (Organizácia Spojených národov) „neunikne“.

Hebrejské slovo preložené vo verši štyridsaťdva ako „uniknú“ sa líši od hebrejského slova vo verši štyridsaťjeden. Vo verši štyridsaťdva slovo „uniknú“ znamená „nenachádzajúc nijaké vyslobodenie“, zatiaľ čo verš štyridsaťjeden označuje okamih, keď tí, ktorí pred čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom držali ruku s pápežstvom, potom uniknú akoby pre svoju klzkosť. Pred hodinou krízy nedeľného zákona tí, čo sú v spoločenstve moderného Babylona, prijímali satanskú myšlienku, že nedeľa je Božím dňom uctievania. Keď bude vynucovaná šelmina známka, človek ju môže buď prijať z akéhokoľvek dôvodu, alebo skutočne veriť, že je to tak. Veriť tomu znamená prijať známku na čelo a jednoducho ju prijať znamená prijať známku na ruku.

Tí, ktorí uniknú z rúk pápežstva pri nedeľnom zákone, odmietnu satanovu myšlienku, že Boží deň uctievania je dňom slnka, práve v čase, keď Spojené štáty a Organizácia Spojených národov spájajú ruky s neviestkou Ríma, pápežskou mocou, kráľom severu.

„Protestanti Spojených štátov budú medzi prvými, ktorí vystierajú svoje ruky ponad priepasť, aby uchopili ruku špiritizmu; siahnu ponad bezodnú hĺbinu, aby si podali ruky s rímskou mocou; a pod vplyvom tohto trojnásobného zväzku bude táto krajina nasledovať kroky Ríma v pošliapavaní práv svedomia.“ The Great Controversy, 588.

Je dôležité nájsť si čas a objasniť štruktúru posledných šiestich veršov jedenástej kapitoly Daniela, keď pokračujeme v našich úvahách o štyridsiatom verši. Severný kráľ, ktorým je moderný Rím, dobýva tri zemepisné prekážky, aby bol upevnený na tróne zeme. Pohanský Rím dobyl tri zemepisné prekážky, a tak isto aj pápežský Rím; podobne moderný Rím v štyridsiatom verši dobýva južného kráľa (bývalý Sovietsky zväz), potom v štyridsiatom prvom verši dobýva slávnu krajinu (Spojené štáty) a napokon v štyridsiatom druhom a štyridsiatom treťom verši Egypt (Organizáciu Spojených národov).

No ako ukazuje predchádzajúci citát sestry Whiteovej, Spojené štáty podávajú ruku pápežstvu a Organizácii Spojených národov v tom istom čase. Trojitá únia draka, šelmy a falošného proroka sa uskutočňuje pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, hoci Daniel 11,41–43 označuje toto súčasné podmanenie v postupnom slede. Znázornená postupnosť predstavuje priebeh udalostí, no všetky sa uskutočňujú pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone.

V tom okamihu „hovori“ „druhý hlas“ zo Zjavenia osemnástej kapitoly práve tam, kde „hovoria“ Spojené štáty. Boh hovorí tam a vtedy, kde a keď hovorí satan. Vo verši štyridsaťštyri zvesti z východu a zo severu znepokojujú kráľa severu a začína sa záverečný pápežský krvavý kúpeľ. Verš štyridsaťštyri sa, podobne ako verše štyridsaťdva a štyridsaťtri, začína vo verši štyridsaťjeden, keď mocný anjel zo Zjavenia osemnástej kapitoly začína svoje volanie, aby Jeho iné ovce vyšli z Babylonu.

Posolstvo, ktoré predkladá, je posolstvo, ktoré označuje islam tretieho beda ako Jeho nástroj súdu a trest neviestky Babylona. Islam je predstavený ako „zvesti od východu“ a pápežstvo (falzifikovaný kráľ severu) je „zvesti od severu“. Daniel 11,40 označuje vyšetrojúci súd a verše 41 až 45 označujú výkonný súd.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v našom rozbere štyridsiateho verša jedenástej kapitoly Daniela.

„Pri istej príležitosti, keď som bola v meste New York, som bola v nočnom videní povolaná hľadiť na budovy, ktoré sa dvíhali poschodie za poschodím k nebu. O týchto budovách sa tvrdilo, že sú ohňovzdorné, a boli postavené na oslavu svojich majiteľov a staviteľov. Tieto budovy sa dvíhali stále vyššie a vyššie a bol v nich použitý najnákladnejší materiál. Tí, ktorým tieto budovy patrili, sa nepýtali sami seba: ‚Ako môžeme čo najlepšie osláviť Boha?‘ Pán nebol v ich myšlienkach.“

Pomyslela som si: „Ó, keby tí, ktorí takto investujú svoje prostriedky, mohli vidieť svoje počínanie tak, ako ho vidí Boh! Hromadia nádherné budovy, ale aké bláznivé je v očiach Vládcu vesmíru ich plánovanie a vymýšľanie. Neskúmajú všetkými silami srdca a mysle, ako by mohli osláviť Boha. Stratili zo zreteľa túto prvú povinnosť človeka.“

„Keď sa tieto honosné budovy dvíhali, ich majitelia sa s ctižiadostivou pýchou radovali, že majú peniaze, ktoré môžu použiť na uspokojovanie seba samých a na vzbudzovanie závidi svojich susedov. Veľká časť peňazí, ktoré takto investovali, bola získaná vydieraním, utláčaním chudobných. Zabudli, že v nebi sa vedie záznam o každom obchodnom úkone; každé nespravodlivé jednanie, každý podvodný čin je tam zaznamenaný. Prichádza čas, keď ľudia vo svojom podvode a spupnosti dosiahnu bod, za ktorý im Pán nedovolí ísť, a spoznajú, že Jehovova zhovievavosť má svoje hranice.“

„Výjav, ktorý sa potom odohral predou mnou, bol požiarom poplachom. Muži hľadeli na vysoké a údajne ohňovzdorné budovy a hovorili: ‚Sú úplne bezpečné.‘ Tieto budovy však zhoreli, akoby boli zhotovené zo smoly. Hasičské vozy nemohli nič urobiť, aby zastavili skazu. Hasiči neboli schopní uviesť vozy do činnosti.“

„Dostala som poučenie, že keď príde čas Pánov, ak v srdciach pyšných, ctižiadostivých ľudských bytostí nenastane nijaká zmena, ľudia spoznajú, že ruka, ktorá bola mocná zachraňovať, bude mocná ničiť. Nijaká pozemská moc nemôže zadržať Božiu ruku. Pri stavbe budov nemožno použiť nijaký materiál, ktorý by ich uchránil pred zničením, keď príde Bohom určený čas zoslať odplatu na ľudí za ich nerešpektovanie Jeho zákona a za ich sebeckú ctižiadostivosť.“

„Nie je mnoho takých, dokonca ani medzi vychovávateľmi a štátnikmi, ktorí chápu príčiny, na ktorých spočíva súčasný stav spoločnosti. Tí, ktorí držia opraty vlády, nie sú schopní vyriešiť problém mravnej skazenosti, chudoby, biedy a narastajúcej zločinnosti. Márne zápasia o to, aby postavili obchodné vzťahy na istejší základ. Keby ľudia venovali väčšiu pozornosť učeniu Božieho slova, našli by riešenie problémov, ktoré ich znepokojujú.“

„Písma opisujú stav sveta tesne pred druhým príchodom Krista. O ľuďoch, ktorí lúpežou a útlakom hromadia veľké bohatstvo, je napísané: ‚Nahromadili ste si poklady na posledné dni. Hľa, mzda robotníkov, ktorí zožali vaše polia, a ktorú ste im podvodne zadržali, krič; a volanie žencov preniklo do uší Pána zástupov. Žili ste na zemi v rozkoši a v prepychu; vykrmili ste si srdcia ako v deň zabíjania. Odsúdili ste a zabili spravodlivého; neprotiví sa vám.‘ Jakub 5:3–6.“

„Ale kto číta varovania dané rýchlo sa naplňajúcimi znameniami čias? Aký dojem pôsobia na ľudí tohto sveta? Aká zmena je viditeľná v ich postoji? Nijaká väčšia, než aká bola viditeľná v postoji obyvateľov noachovského sveta. Pohltení svetskými záležitosťami a rozkošami, predpotopní ľudia ,nezbadali nič, až prišla potopa a všetkých zmietla.‘ Matúš 24:39. Mali varovania zoslané z neba, no odmietli ich počúvať. A dnes sa svet, úplne nedbajúc na Boží varovný hlas, ženie v ústrety večnej záhube.“

„Svet je rozbúrený duchom vojny. Proroctvo jedenástej kapitoly Daniela takmer dosiahlo svoje úplné naplnenie. Čoskoro sa odohrajú výjavy súženia, o ktorých sa hovorí v proroctvách.“

Svedectvá pre cirkev, zväzok DEVÄŤ, strana JEDENÁSTĚ.